

Sygn. akt I SA/Po 780/06

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2006 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu

w składzie następującym:

Przewodniczący   Sędzia NSA Janusz Ruszyński /spr./

Sędziowie   as.sąd.WSA   Maciej Jaśniewicz

                               as.sąd. WSA   Karol Pawlicki

Protokolant   st.sekr.sąd. Urszula Kosowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu   29 listopada 2006 r.
sprawy ze skargi   Prokuratora Rejonowego w Koninie
na Uchwałę   Rady Miasta Konina
z dnia   30 listopada 2005 r. Nr 559
w przedmiocie   stawki podatku od posiadania psów

stwierdza nieważność Uchwały Nr 559 Rady Miasta Konina z dnia 30 listopada 2005 r.

/-/ K.Pawlicki

/-/ J.Ruszyński

/-/ M.Jaśniewicz

**Za zgodność
z oryginałem**

Uzasadnienie

Rada Miasta Konina w uchwale z dnia 30 listopada 2005 r. w § 1 ust. 2 ustaliła roczną stawkę podatku od posiadania pierwszego psa, dla emerytów i rencistów prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe w wysokości 25 złotych.

W ust. 1 § 1 uchwały Rada ustaliła roczną stawkę podatku od posiadania psów w wysokości 50 złotych od każdego psa.

Skargę na powyższą uchwałę wniósł Prokurator Rejonowy w Koninie zarzucając rażące naruszenie prawa – tj. art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz art. 14 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych /tekst jednolity Dz. U. Nr 9, poz. 84 z 2002 r. ze zm./, i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz.U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. ze zm./ poprzez ustanowienie w § 1 pkt 2 w/w uchwały ulgi w zobowiązaniu podatkowym podatku od posiadania psów dla rencistów i emerytów prowadzących samodzielne gospodarstwa domowe i wniósł o stwierdzenie jej nieważności.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 13 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych /Dz.U. Nr 9, poz. 84 z 2002 r. ze zm./ podatku od posiadania psów nie pobiera się od osób w wieku 65 lat prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe – od jego psa.

Jednocześnie w ust. 1 art. 13 ustawodawca określił, że podatnikami podatku od posiadania psów są osoby fizyczne posiadające psy.

Z obu uregulowań wynika, że każda osoba fizyczna posiadająca psy /niezależnie od wieku/ jest podatnikiem tego podatku. Jeżeli osoba taka przekroczyła 65 rok życia pozostaje nadal podatnikiem tego podatku, ale od takiej osoby tego podatku się nie pobiera. Ważne przy tym jest to, że ustawodawca przyjął jedynie kryterium wieku, a nie odstąpił od poboru podatku od posiadania psów w zależności od innych kryteriów.

Z zapisu art. 13 ust. 2 pkt 3 wynika jednoznacznie, że jedynym kryterium uzasadniającym odstępnie od poboru podatku od posiadania psów jest wiek /65 lat/.

Zgodnie z treścią art. 14 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy może wprowadzić w drodze uchwały inne niż wymienione w ustawie zwolnienia przedmiotowe z podatku od posiadania psów.

W tym miejscu należy zauważyć, że ustawodawca przywołując zwolnienia podatkowe użył sformułowania nie przystającego do treści art. 13 ust. 2.

Czym innym jest bowiem instytucja ustawowego zwolnienia od podatku, a czym innym zaniechanie poboru podatku.

Mając jednak na uwadze wykładnię systemową przepisów prawa należało dojść do wniosku, że wolą ustawodawcy było w istocie zwolnienie podmiotów wymienionych w art. 13 ust. 2 od podatku od posiadania psów.

Tymi podmiotami są m.in. osoby w wieku powyżej 65 lat prowadzące samodzielnie gospodarstwo domowe – od jednego psa.

Ponieważ ustawodawca w art. 14 pkt 4 ustawy przekazał radzie gminy uprawnienie do wprowadzenia innych niż wymienione w ustawie zwolnień przedmiotowych, konieczne jest wyjaśnienie tego pojęcia.

Podmiotem /podatnikiem/ podatku od posiadania psów jest osoba fizyczna posiadająca psa.

Przedmiotem podatku /opodatkowania/ jest posiadanie psa.

Artykuł 14 pkt 4 upoważnia więc radę gminy do wprowadzenia innego niż wymienionego w ustawie zwolnienia przedmiotu opodatkowania.

Tym przedmiotem opodatkowania wymienionym w art. 13 ust. 2 pkt 3 jest posiadanie jednego psa przez osobę, która nie ukończyła 65 roku życia.

Rada gminy była uprawniona do innego niż to wyżej przedstawiono zwolnienia osób fizycznych od posiadania psów. Przykładowo – mogła wprowadzić zwolnienie od posiadania dwóch psów.

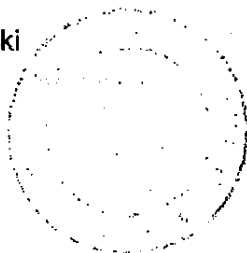
Nie mogła natomiast wprowadzić zwolnienia podmiotowego, tj. takiego, w którym decyduje przymiot podmiotu /np. emeryt, rencista/.

Takiego uprawnienia nie zawiera bowiem art. 14 pkt 4. Rada gminy w świetle treści tego przepisu może jedynie zastosować inne niż w ustawie zwolnienie podatkowe. Nie może wprowadzać ulgi podatkowej, którą w istocie jest wprowadzenie niższej niż powszechnie obowiązująca stawka podatku.

Z tych przyczyn należało uznać skargę za uzasadnioną i orzec na podstawie art. 145 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm/, gdyż uchwała rażąco narusza prawo.

/-/ K.Pawlicki

uk

/-/ J.Ruszyński

/-/ M.Jaśniewicz

Za zgodność
z oryginałem